

11.11.11-medewerkers trotseren **STORMWEER**

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

EDUCATIECEL: Marjan Cauwenberg,
Bart Demedts en Eddy Maes
PROVINCIALE MEDEWERKERS: Adeline Bataillie,
Bieke Deleze, Jeroen Dries, Terri Grootjans,
Krista Kuppens, Jan Leysen, Sarah Mechant,
Lieve Missotten, Elke Reyniers, Geertrui Van
Eynde, Hade Vanhoutte, Warre Van Vlieden
en Nele Verhaeghe
ZUIDCEL: Griet Seurs en Benoît Van Maele
BELEIDSDIENST: Pol Vandevoort
FONDSSENWERVING EN MARKETING: Dirk Peeters

CONCEPT EN REALISATIE:

Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:

Betty Bex

DRUK:

Druk In De Weer, Gent

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 16
Fax 02 536 19 02
e-mail pagina11@11.be
www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 11
Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
Tel. 03 281 06 62
Fax 03 281 06 89
e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
Pastorijstraat 40, bus 7,
3530 Houthalen-Helchteren
Tel. 011 87 14 80
Fax 011 85 14 93
e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
Dok Noord 4, E 102, 9000 Gent
Tel. 09 233 02 03
Fax 09 233 94 84
e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 53 of 02 536 11 33
Fax 02 536 19 01
e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 06 13
Fax 051 24 08 39
e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen
is toegestaan, mits bronvermelding.

BART DEMEDTS

Over cijfers en gemengde gevoelens

Een doordeweekse donderdag in november met De Standaard, Humo en de resultaten van Gent-Zuid aan de keukentafel.

De straatactie van Gent-Zuid heeft 8.154 euro opgebracht. Geen record, maar toch mooi in lijn met vroegere resultaten. Zelf heb ik na zes uur pootjebaden zo'n 300 euro opgevest. Dat is 50 euro per uur. Niet slecht verdiend. Een mens zou geneigd zijn tot tevredenheid.

In De Standaard staat het verhaal van een bedrijf uit het Gentse dat in een fraudezaak verwikkeld was. Een legertje van 20 advocaten heeft zo lang stokken in de wielen gestoken dat de zaak verjaard is. De staat

kan fluiten naar 128 miljoen euro ontdoken belastinggeld. Ik moet zo'n bedragen nog altijd in Belgische franken omrekenen om er iets bij te voelen. Niet doen, het kan je gemoedrust schaden. Om 128 miljoen te verzamelen, moet het comité van Gent-Zuid zo'n 15.696 keer de straten dweilen. Tuurlijk moeten we ons daar niet aan spiegelen. Maar daar zit je dan tevreden te wezen met wat kleingeld en je natte schoenen op de chauffage. Zullen we met onze prentkaarten ook eens een btw-carroussel opzetten?

Duizelingwekkende cijfers ook in Humo. Professor Lieven Denijs weet er te vertellen dat de invoering van de Tobintaks absoluut niet ondenkbaar is. Technisch kan dat binnen het half jaar geregeld worden en de politieke instemming verspreidt zich sneller dan een snotvalling. Jammer dat daar een financiële crisis voor nodig was. Voor die Tobintaks zijn we zo mogelijk nog naïever de straat opgetrokken. Met tondeuses en scheermesjes ten strijde tegen het speculatieve kapitaal. Bij een paar honderd 11.11.11-ers gingen de haren eraf. 'RadiKAAL voor de Tobintaks' in 2001. Hoe haalden we het in onze kale koppen dat een dergelijke taks er ooit zou komen? Nu zijn we er niet ver af en Denijs schat de opbrengt tussen 35 en 75 miljard euro per jaar. Als de taks er komt, mogen we onbescheiden zeggen dat 11.11.11 daartoe bijgedragen heeft. Dat is dan onze manier geweest om met onze schamele middelen miljarden euro's los te teuteren voor ontwikkelingssamenwerking. Het equivalent van 6.131.207 straatacties van Gent-Zuid. Dat kan tellen.

Niet te missen in deze Pagina 11

- **Burundese boeren in het parlement**
11.11.11-partners voeren campagne in eigen land p. 4

- **Een trip to heaven in regenweer**
Straatmedewerkers trotseren stormweer p. 8

- **Klimaatverandering, hoe zit dat in het Zuiden?** p. 14

Jongeren prikkelen met uitdagende spots

Met 'De rap van de Grote Meren' leverde de Wereldmediatheek vzw het visitekaartje af van haar nieuwe, frisse aanpak. MDGSPOT.be is nog zo'n initiatief. Die moet vooral jongeren aantrekken, verduidelijkt Roel Thoné, verantwoordelijk voor vormgeving en nieuwe media.

In The Millennium Fight gaan twee stand-up-comedians verbaal én fysiek op de vuist, met Nigel Williams als onbarmhartige scheidsrechter. Te zien op www.mdgspot.be.
FOTO WERELDMEDIATHEEK

Hoe werkt MDGSPOT.be?

Roel Thoné. MDGSPOT.be is een virtueel jongerenkanaal over de Millenniumdoelstellingen. Via korte speelse filmpjes nemen we die Millenniumdoelstellingen onder de loep. Daarmee willen we jongeren tussen 16 en 23 jaar bereiken en activeren. De zogenaamde WE-generation wil zelf aan de slag, iets concreet doen. Het delen van zo'n spot via een sociaal netwerk is al een eerste actie maar we gaan verder in dat activeren. Voor jongeren is het ook belangrijk dat de spot een beetje uitdagend is, reactie uitlokt. En een humoristische ondertoon maakt de boodschap lichter verteerbaar. Je moet wel opletten dat je niet gaat opleuken ten koste van de boodschap.

De Millenniumdoelstellingen zijn niet meteen het meest 'sexy' onderwerp.

Roel. Die keuze komt er vanuit de rol die Wereldmediatheek vzw speelt binnen de Noord-Zuidbeweging. Met 2015 DE TIJD LOOPT wil die de aandacht trekken op de Millenniumdoelstellingen. Vanuit onze expertise met de media proberen we die thema's relevant te maken bij jongeren, prikkels uit te sturen die ze dan opnemen en verder verspreiden. Zo krijgt de Noord-Zuidbeweging een breder platform. Dat is niet eenvoudig en voor ons is het ook een leerproces. Al slagen we er alsnak beter in die groep te bereiken. Vorig jaar hadden we met MDGSPOT.be ongeveer 15.000 hits. Dat is al een goed begin.

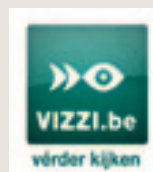

Hoe bereiken jullie die jongeren?

Roel. We werken daarom samen met Globelink. Zij brachten ons in contact met een aantal jongeren die ons feedback geven of meewerken aan de filmpjes. Ook schakelden we Studio Globo in voor de rubriek *De Herman en Hermien Show*. We willen in de toekomst nog meer organisaties betrekken bij MDGSPOT.be. Bij deze nodigen we alle organisaties met een jongerenwerking uit om mee te werken aan het volgende seizoen dat over een duurzaam leefmilieu zal gaan.

Jullie werken ook aan een digitaal distributiekanaal.

Roel. Met VIZZI.be bouwen we een online-videothek uit en MDGSPOT.be wordt daar het jongerenluik van. Daar stellen we audiovisueel materiaal ter beschikking over Noord-Zuid, ecologie en samenleving, en dat in hoge definitie. Via Youtube kan je alleen korte producties verspreiden en als je ze al gedownload krijgt dan is het in lage resolutie.

Organisaties, leerkrachten, enz. kunnen daar op eenvoudige manier beeldverslagen, documentaires en zelfs speelfilms downloaden en tonen in de klas of voor een grotere groep. Binnen VIZZI.be kan je in contact komen met de mensen achter een programma of je commentaar geven, zodat anderen kunnen profiteren van je ervaring. Het heeft ook een milieuvriendelijk kantje, want op termijn kan het de klas-sieke dvd vervangen.

EDDY MAES

- www.wereldmediatheek.be
- www.mdgspot.be

11.11.11-partners voeren succesvolle campagne

FOTO SIMBANUA RADOL

Tegelijk met de campagne hier, voerden de 11.11.11-partners in Burundi, Congo en Rwanda campagne in hun eigen land. Met affiches, een fototentoonstelling, een toneelstuk en nog veel meer. Voor hen een heel nieuwe aanpak om de politici aan te zetten meer te investeren in de landbouw. Niet zonder succes, zo bleek. • MARJAN CAUWENBERG

BURUNDI Burundese boeren trekken naar het parlement

Een absolute primeur in de geschiedenis van Burundi! Boeren die naar het parlement trekken voor een ander landbouwbeleid. Een actie van de 11.11.11-partners, en meteen een schot in de roos.

De campagne ging van start met een persconferentie waarop de 11.11.11-partners hun zeven aanbevelingen voor het landbouwbeleid voorstelden. Annick Sezibera, van de boerenorganisatie CAPAD, getuigde hoe vorig jaar de prijzen van rijst op de markt instortten door de massale in-

voer van goede Japanse rijst. Hoewel de kwaliteit beter was, was de prijs per kilo dezelfde als die van de lokale producenten. Daarop kregen de Burundese boeren hun rijst niet meer verkocht. Ze moesten hun prijzen tot bijna de helft laten zakken. Dankzij hun lobby-inspanningen krijgt de lokale rijst nu opnieuw een kans: de overheid maakt de Japanse rijst duurder dan die van de eigen boeren.

Foto's voor de parlementsleden

Tijdens de actieweek hingen foto's van Dieter Telemans en van lokale fotografen in het parlement in Bujumbura. Ze vertellen het verhaal van de landbouwers in Burundi. De opening van de tentoonstelling door Jozef Smets, de Belgische ambassadeur, groeide uit tot het hoogtepunt van de week. Ze kreeg heel wat weerklank in de pers en in de publieke opinie omdat de boeren er zelf bij waren. Voor de opening van de tentoonstelling kregen ze immers de kans om rechtstreeks aan de parlementsleden uit te leggen wat hun bekommernissen zijn en wat er zou moeten veranderen aan het landbouwbeleid. Een vijftigtal boeren van organisaties uit het hele land waren hiervoor uitgenodigd. Een speciaal moment, vooral als je weet dat er nog nooit een dergelijke actie is geweest in het parlement en dat noch de landbouwers noch onze partnerorganisaties dit voordien mogelijk achtten!

Praten en proeven

Op 19 en 20 oktober organiseerden de 11.11.11-partners een landbouwbeurs in het stadspark van Bujumbura. Ze toonden er producten van alle streken van het land, zoals allerlei soorten groenten en fruit, maniok, koffie, honing, palmolie, zonnebloemolie en ananaswijn. Daarmee wilden ze duidelijk maken hoe rijk het land is aan landbouwproducten. Er was ook een informatiestand over de verschillende soorten graan en landbouwtechnieken. Uiteraard konden de bezoekers proeven en producten kopen. Jozef Smets hield er een toespraak waarin hij het belang van de campagne onderstreepte. Centraal stond opnieuw de boodschap om meer middelen te investeren in de landbouwsector.

Een *diner-débat* sloot de campagneweek af. Vertegenwoordigers van internationale en lokale organisaties, en van het ministerie van Landbouw gingen met elkaar in debat over het landbouwbeleid in Burundi en de aanbevelingen van de boeren. Dat debat ging verder aan tafel, rijkelijk gevuld met lokale gerechten!

Videoclip

Om een breder publiek te bereiken deden de partners beroep op lokale beroemdheden die een pakkend lied uitbrachten over de problematiek van de landbouw. Een beetje zoals de *Rap van de Grote Meren*, maar dan op z'n Burundees. Ze maakten ook een mooie videoclip voor de televisie. Die toonde ook elke dag een slideshow met

LINKSONDER: De opening van een fototentoonstelling in het Burundese parlement gaf lokale boerenorganisaties een unieke gelegenheid om hun bekommernissen rechtstreeks door te geven aan de parlementsleden. Nog nooit was er een dergelijke actie in het parlement!

ONDER: Een landbouwbeurs in het stadspark van Bujumbura toonde producten van alle streken van het land om duidelijk te maken hoe rijk het land is aan landbouwproducten. FOTO'S MARLEEN VOS

de foto's van de tentoonstelling. Als je daar nog de reportages over de fototentoonstelling en over het debat bijtelt, is het duidelijk dat de partners voor heel wat media-aandacht wisten te zorgen.

Lobbyacties

Tijdens de campagne hadden de partners vooral aandacht voor het informeren en sensibiliseren

van het kabinet van de minister van Landbouw en de parlementairen van de commissie Landbouw. Maar de beslissingen van de Europese Unie, het Internationaal Muntfonds en de Wereldbank wegen heel hard op het beleid van ontwikkelingslanden. Daarom plannen de partners ook lobbyacties naar deze instellingen. Enkele ontmoetingen staan alvast op de agenda!

CONGO Petitie ondersteunt eisen Congolese boeren

Onze Congolese partners vertaalden de affiche in maar liefst achttien verschillende talen. Omdat zeker iedereen de boodschap zou bereiken. Binnenkort stappen ze met een petitie naar de overheid.

'Waarom gaan er zoveel kinderen dood in de dorpen? Zijn ze behekst? Dwalen er boze geesten rond? Maar nee, ze sterven omdat ze niet genoeg te eten hebben. Hun grond brengt niet genoeg voedsel op. Daarom moet de overheid dringend meer investeren in de landbouw ...' Een toneelstukje trok de campagne in Congo op gang. Een goed begin voor de druk bijgewoonde persconferentie.

Minister luistert

De minister van Landbouw had wel oren naar wat de 11.11.11-partners te vertellen hadden en nodigde een delegatie uit op zijn kabinet. Robert Mabala en Rigo Gene van de CNONGD en Jean-Marie Ngaleko van CDI Bwamanda lichtten de campagne toe en overhandigden hem het rapport met de aanbevelingen voor de landbouw dat ze samen met 11.11.11 opstelden. VRT-journalist Peter Verlinden woonde het gesprek bij. De minister gaf toelichting bij de inspanningen van de Congolese regering en die van de internationale donoren. De partners van hun kant drongen aan op een beleid dat rechtstreeks de kleine landbouwer ten goede komt. Ze maken immers 70 % van de bevolking uit. Ze ruilden campagnedossiers tegen de wetteksten en de beleidsnota's. Beide partijen engageerden zich om regelmatig samen te zitten.

Stemmen

De campagneperiode kon op geen beter moment vallen, want het parlement moest dan beslissen over de budgetten voor 2011. Ideaal om meer aandacht en meer geld te vragen voor de landbouw.

Gewapend met affiches en stickers interpeleerden leden van de CNONGD parlementairen in de gangen van het majestueuze *Palais du Peuple*. Ze droegen de T-shirts van de campagne, maar

LINKS: Gewapend met affiches en stickers interpeleerden leden van de CNONGD de parlementsleden in de gangen van het majestueuze Palais du Peuple. FOTO BENOÎT VAN MARLE

moesten daarover wel een vest aantrekken. De etiquette is immers duidelijk: 'on ne rentre pas sans veste'. Sommige parlementsleden toonden duidelijk interesse voor de eis om meer te investeren in de landbouw. Maar de poging van de partners in het parlement zelf op elke bank een affiche te kleven, werd snel tegengehouden. Wel slaagden ze erin een gesprek te hebben met Albert Kutekela Kaawa, de voorzitter van de commissie Eco-Fin. Hij beloofde een advies over het budget te formuleren.

Petitie

Intussen werken de provinciale kantoren van de CNONGD ijverig met een petitie. Met stickers, affiches en flyers trekken ze langs bij de verschillende CARG's. Dat zijn landbouwraden waarin landbouwers, landbouwingenieurs, vrouwenorganisaties een stem hebben naast lokale autoriteiten, landbouwscholen, enz. Met de petitie hopen ze in elk van de elf provincies 1.000 handtekeningen te verzamelen om hun eisen aan de overheid kracht bij te zetten. De provincie Kassai Occidentaal staat al op 1.216 handtekeningen. Vlakbij Kinshasa ligt Bandundu. Dankzij haar ideale ligging en uitgestrekte gronden heeft die heel wat troeven op landbouwgebied. Een belangrijke provincie dus om achter de campagne te scharen. Robert Mabala bezocht

Met een petitieactie in alle elf Congolesse provincies willen de 11.11.11-partners hun eisen aan de overheid kracht bijzetten. Het is ook een goed middel om de lokale boerenorganisaties bij de actie te betrekken. FOTO ALENI BANYWESIZE

er dan ook verschillende steden en dorpen om hen te informeren over de campagne. Hij legde uit waarom de eisen belangrijk zijn voor de lokale boeren en gaf informatie over hoe de basis kan opkomen voor haar rechten. Met zoveel inzet ziet het er wel naar uit dat de partners voldoende handtekeningen bij elkaar zullen krijgen.

RWANDA Dialoog over 'Groene Revolutie'

In Rwanda voerde de overheid een vergaande hervorming van de landbouw door.

De 11.11.11- partners gaan met de overheid in dialoog over meer geld voor de landbouw maar ook over meer inspraak bij die landbouwhervormingen.

In 2007 installeerde de regering de zogenaamde 'Groene Revolutie', een zeer vergaande hervorming van de landbouw. In plaats van zelf hun eigen groenten en gewassen te telen, zijn de boeren nu verplicht over te schakelen op slechts één gewas. De overheid bepaalt welk gewas in welke regio geteeld wordt. Met de hervorming wil ze de productie verhogen. Met de campagne willen onze partners daarom niet enkel meer middelen voor de landbouw verkrijgen, maar ook meer inspraak vragen bij de

hervormingen. Want de boerenorganisaties waren nauwelijks betrokken bij de uitwerking ervan. Binnen de politieke context van het land, kiezen de partners voor dialoog met de overheid.

Persconferentie en debat

Met een persconferentie en een debat in Kigali lanceerden CCOAIB, Pro-Femmes en AJPRODO de campagne. Jean-Bosco Senyabatera van CCOAIB die in november ook bij ons te gast was, gaf een duidelijke voorstelling van de problemen en

vestigde de aandacht op de rol van de vrouw in de landbouwsector. De vrouwen doen immers het meeste werk op het land! Pro-Femmes had een vrouw uit het Noorden van het land uitgenodigd om er te getuigen over het moeilijke parcours dat ze heeft afgelegd van bedelaarster naar zelfstandig landbouwster.

De meeste aandacht ging nochtans naar de sensibilisatie van de lokale boeren. Op publieke plaatsen hingen ze de affiches van de campagne. Ze organiseerden tal van informatiemomenten voor lokale boerenorganisaties. Meer dan 115 organisaties trokken op pad om de lokale boeren in te lichten over de campagne!

Lobbyacties

Ook de campagneploeg in Rwanda heeft nog verdere lobbyacties gepland en richt haar pijlen nu op de ministeries en het Parlement. Zo staan er in december nog ontmoetingen gepland met de ministeries van Landbouw, van Financiën en van Handel. Ook de parlementairen van de commissies Budget, Economie en Demografie en Forum van de Rwandese vrouwelijke parlementairen zullen worden geïnformeerd over de bezorgdheden van de Rwandese boeren.

Na een informatiemoment vertrekken de deelnemers met de 11.11.11-affiche van de Rwandese partners. FOTO JEAN BOSCO SENYABATERA

11.11.11-vrijwilligers schrijven een brief

Minister voor Ontwikkelingssamenwerking Michel keek vol bewondering naar de immense brief van 20 bij 30 meter die meer van 2.500 vrijwilligers hem stuurden. Meer investeren in de landbouw en in de plattelandsontwikkeling in Centraal-Afrika, was de boodschap.

Hoe kunnen we honger en armoede terugdringen in Centraal-Afrika? Die vraag stond centraal in de voorbereiding van de 11.11.11-campagne van dit jaar. Het antwoord van de partners in Congo, Rwanda en Burundi was duidelijk: meer investeren in de landbouw en in plattelandsontwikkeling. Want de overgrote meerderheid van de bevolking leeft op het platteland en doet aan landbouw.

hoopt hij dat de volgende regering verder zal ijveren voor het optrekken van het budget voor landbouw binnen de EU.

EDDY MAES

FOTO DIETER TELEMANS

POLITIEKE DRUK

De 11.11.11-partners in Congo, Rwanda en Burundi kwamen de voorbije maanden in actie om hun eigen overheid aan te zetten tot een verhoging van het budget voor landbouw. Zij rekenen op 11.11.11 om druk uit te oefenen op België en de Europese Unie om hetzelfde te doen.

11.11.11 eist dat minstens 15 % van het totale Belgische budget voor ontwikkelingssamenwerking moet gaan naar de ontwikkeling van duurzame landbouw. Die boodschap hebben we op 9 december met een gigantische brief aan onze minister van Ontwikkelingssamenwerking overgebracht. Meer dan 2.500 vrijwilligers leverden de 2.624 letters.

PLEIDOOI

In zijn reactie bevestigde minister Michel het engagement van de regering om tegen 2015 effectief 15 % van het ontwikkelingsbudget aan landbouw te besteden. Binnen de Europese Unie is het plaatje minder rooskleurig. Daar stelt de minister een daling van de middelen voor plattelandsontwikkeling vast. Daarom

Stormweer drukt op resultaat 11.11.11-actie

Stormen en overstromingen teisterden ons land net in het weekend van de 11.11.11-straatactie. Waar de overstromingen toesloegen werd de 11.11.11-actie afgelast of minstens uitgesteld. Toch trotseerden duizenden vrijwilligers de elementen.

“De inzet van onze vrijwilligers was ronduit heroïsch”, merkte algemeen secretaris Bogdan Vanden Berghe op. “Sommigen bleven maar doorgaan, ook al waren ze compleet doorregend.”

Het noodweer zal zich wel laten voelen in het financieel resultaat. Ondanks een stijging van de inkomsten in verschillende gemeenten, houden we rekening met een daling van ruim 10 % in de opbrengst van de lokale acties.

Stortingen

Jammer genoeg doen ook de giften op de nationale rekening van 11.11.11 het niet goed. Dit was in het voorjaar al het geval, wellicht door de grote aandacht bij het publiek – en dus ook onze schenkers – voor de ramp in Haïti. Met de 11.11.11-mailing lijken we er echter niet in te slagen om het tij te keren. Een daling van 10 % is realistisch. Gelukkig houden onze vaste schenkers goed stand en ontvingen we dit jaar ruim 100.000 euro meer uit erfenissen. Maar het is duidelijk dat we dit jaar een daling van onze opbrengsten zullen kennen. Bedankt voor je bijdrage en voor je inzet!

Bedankt iedereen die barre weer trotseerde!

Het weekend van 11 november was er één van noodweer, storm en overstromingen. Desondanks gaven meer dan 20.000 vrijwilligers opnieuw het beste van zichzelf voor 11.11.11. Velen trokken moedig door de regen de straat op. Op andere plaatsen kon je gezellig aanschuiven voor een brunch, een spaghetti-slag, pannenkoekenfestijn. Of je kon quizzen, lopen, wandelen, fietsen, dansen, en nog veel meer. We willen jullie allemaal van harte bedanken voor jullie inzet. Een greep uit de talloze foto's.

1 Het comité van Merksplas organiseerde een heuse drive-in met zelfgemaakte soep.
FOTO JAN LEYSEN

2 Een heel nieuw initiatief dit jaar in Staden: het etentje '11.11.11 gaat vreemd' in samenwerking met de werkgroep van het nieuwe asielcentrum. De bewoners ervan bereidden een typisch gerecht. Iedereen kon genieten en kiezen uit de verschillende inheemse gerechten uit Nieuw-Guinee, Armenië en Afghanistan.
FOTO GEERTUI VAN EYNDE

3 Naar jaarlijkse traditie komen boekenwormen graag snuisteren in het aanbod tweedehandsboeken, ten voordele van 11.11.11 in het parochiecentrum Kemzeke in Stekene. FOTO BIEKE DELEYE

4 Het Sint-Maartensvuur georganiseerd door de Scouts van Lubbeek ging door tot in de vroege uren. FOTO WARRE VAN VLIJNDEN

5 Op de Gullegemse markt worden voorbijgangers door het comité aangesproken om mee te schrijven – of te kleuren – aan de open brief.
FOTO NELLE VERHAEGHE

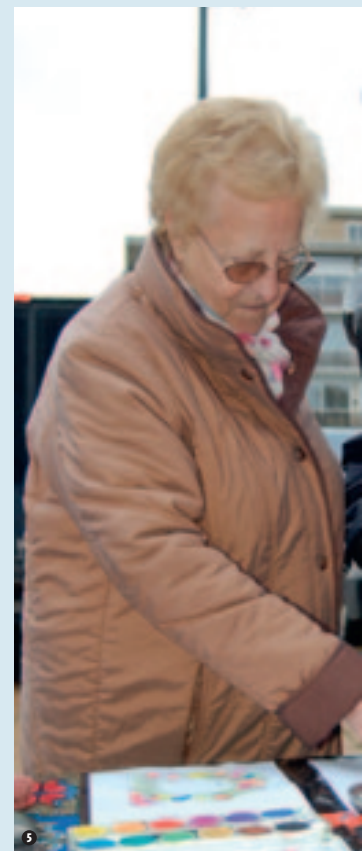
6 Door de grote opkomst van de mannen van de jeugdbeweging zaten de straatrondes er in Waasmunster in een mum van tijd op.
FOTO SARAH MÉCHANT

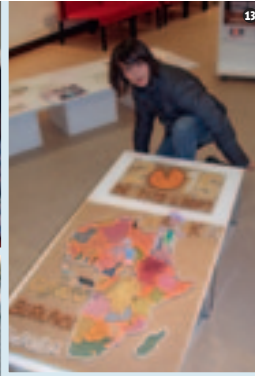
7 Heel wat jongeren waren actief tijdens het actieweekend, ondanks het barre weer. Zo ook in Zonhoven. FOTO JEROEN DRIES

8 In vijf scholen deed de comitéverantwoordelijke van Zonhoven met volle overgave de campagne van dit jaar uit de doeken. De letters voor de 'Open brief' die de leerlingen erna maakten, toonden ze tijdens een persactie. FOTO GEERTUI VAN EYNDE

9 In Diest brachten ze aan de Delhaize wenskaarten aan de man. FOTO WARRE VAN VLIJNDEN

10 Het comité van Ingelmunster maakte van het jeugdcentrum een heus Congo Casino, en liet de dobbelstenen rollen. FOTO ADELIN BATAILLIE

11 Jong en oud scoorde in Gent-Muide voor de Millenniumdoelstellingen. FOTO SARAH MÉCHANT

12 De frikadellen met krieken lustten ze wel in Herenthout. FOTO ELKE REYNERS

13 In Alken vond op 14 november de afsluitingstentoonstelling van het scholenproject plaats. Het kunstwerk van de vijfde klas van de wijk Sint-Joris, werd bekroond met de eerste prijs, nl. een fairtrade ontbijt voor iedereen van de klas. FOTO LIEVE MISSOTTEN

14 In Malle trok de jeugdbeweging de straat op, met tractor en al. FOTO JAN LEYSEN

15 In Ginkelom vond de stratenactie plaats op 11 november. Iedere medewerker werd door het gemeentebestuur uitgenodigd op een stevig ontbijt, vooraleer de straatomhaling te starten. Liefst 75 vrijwilligers gingen in op het aanbod. Zo ook de jongeren van de KLJ van deelgemeente Mielen. FOTO LIEVE MISSOTTEN

16 Solidariteitsmaaltijd Elsene: lekker aanschuiven voor een Congolese maaltijd in Elsene. FOTO TERRI GROOTJANS

17 Drie jonge KSA-mannen starten de straatactie in Bissegem met Jean Bosco Senyabatera. FOTO NELLE VERHAEGHE

18 Buurtbewoners uit de wijk Sint-Amandsberg kwamen enthousiast en symbolisch meetietsen en verkleinden zo de afstand tussen België en Congo. FOTO DIKKE DELYE

19 In Overpelt kregen de leerlingen van het vijfde jaar (en hun leerkrachten) de Millenniumdoelstellingen 'getukt' aangebracht tijdens een theaterstuk van Kadapalabra. FOTO KRISTA KUPPENS

20 Tijdens de Jazz Brunch in Tervuren was er veel belangstelling voor de boekenverkoop, het lekkere eten en de muziek van Pierre Anckaert Chamber Quartet. FOTO WARRE VAN VLIEDEN

FOTO: INHARE VERLUYTEN

Elk jaar komen 11.11.11-vrijwilligers met nieuwe, originele activiteiten op de proppen. We genoten van een concert van de Academie in Hemiksem, fietsten naar Afrika in Borgloon en keken toe bij een loopwedstrijd in Erpe-Mere.

Een trip to heaven in regenweer

Stoelen te kort voor hoogstaand concert

In de prachtige Sint-Bernardusabdij van Hemiksem gaf de Gemeentelijke Academie voor Muziek en Woord een concert ten voordele van 11.11.11. Het was een jubileumeditie want dit jaar al de twintigste keer dat de leraars van de Academie een optreden weggaven.

"Hoe het allemaal is begonnen, weet niemand meer precies", vertelde Tinneke Van Havere, voorzitter van het comité van Hemiksem in haar inleidend woordje. "Na 20 jaar is het lerarenconcert echt een traditie geworden en daar zijn we erg blij om."

Trip to heaven

De zaal zat stampvol. De 120 stoelen die klaarstonden waren niet voldoende en mensen zochten elders nog extra zitplaatsen. Het concert was dan ook absoluut de moeite waard.

De leerkrachten van de Academie traden volledig gratis op. Ze brachten onder meer prachtige klassieke pianorecitals te berde van Chopin en Schumann. Maar ook een eigen versie van Tom Waits *Little trip to heaven*, poëzie en woordkunst kwamen aan bod.

Veerle Sijbers, één van de leerkrachten en de coördinator van het evenement is erg tevreden.

"Er is een heel goede samenwerking met het 11.11.11-comité. We doen dit absoluut met heel veel plezier." Ook Christine Wauters, directrice van de Academie wil deze traditie behouden. "Voor drie organisaties waar we achter staan geven we jaarlijks een benefiet-optreden en 11.11.11 is daar één van."

Door de regen

Het concert is niet de enige activiteit van het comité van Hemiksem. 's Zaterdags trokken de vrijwilligers de straat op. Dit gebeurt erg gecoördineerd. "We hebben de gemeente opgesplitst in tien delen, en per wijk hebben we een

wijkverantwoordelijke. Die zorgt voor de nodige mensen om van deur tot deur te gaan", zegt Tinneke.

Lerares Jutta Troch tokkelde op de harp een prachtige compositie van Carlos Salzedo. FOTO: BOBETTE NGIEDI LELD

Trappen naar Afrika

Ambiance was er wel in het jeugdhuis Biejke. De hele zaterdagavond en -nacht kon je nagelkloppen, naar Afrika fietsen of vogelpikken op Congolese rebellenleiders. De drankjes waren 10 cent duurder dan gewoonlijk. De extra opbrengst ging naar 11.11.11.

Organisator Roel Pulinx vertelt dat jeugdhuis Biejke al jaren meedoet aan de 11.11.11-actie. Het jeugdhuis bedenkt en organiseert de activiteit zelf. "We hebben alles in het teken van Afrika gezet. De jongeren kunnen bijvoorbeeld ook meedoen aan de posterquiz van 11.11.11." Het hoofddoel is niet de opbrengst, wel de sensibilisatie. "Ik vind het erg belangrijk dat jongeren in contact komen met Noord-Zuidwerking."

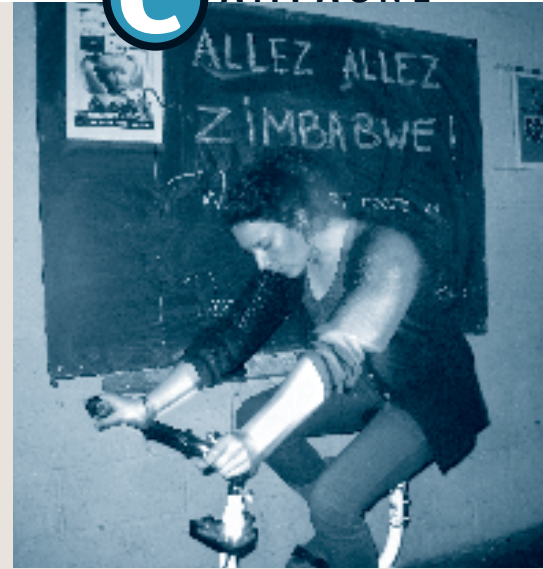
Zwarte trui

Hoewel het jeugdhuis zaterdag niet vol zat, deed iedereen toch enthousiast mee. Onder de

noemer *Allez Allez Zimbabwe* konden de jongeren voor 1 euro zo ver mogelijk naar Afrika fietsen. Op een minuut traptten ze elk ongeveer 900 meter bij elkaar. Ze zullen dus nog even onderweg zijn. De winnaar kon voor deze gelegenheid met de zwarte trui naar huis.

Straatactie

Het jeugdhuis was het hele weekend actief. Samen met het comité vertoonde ze de film 8 over de Millenniumdoelstellingen. Veel jongeren trotseerden de kou voor de deur-aan-deuractie. Nadien kregen ze in het jeugdhuis een tas

BOVEN: Op zaterdagavond kon je in het jeugdhuis naar Afrika fietsen. FOTO BIEJKE

lekkere warme soep bij een optreden van het duo Piquet. "Dat werkte blijkbaar erg motiverend", zegt Roel, "want we hadden een pak meer medewerkers dan vorig jaar."

"Heel 't deurp verzoapt, moa welle doen voesj"

Regen, ondergelopen kelders en zelfs een onder het water verdwenen loopparcours kon het 11.11.11-comité van Erpe-Mere niet tegenhouden. Met een grenzeloos enthousiasme kregen ze nog heel wat gemotiveerde lopers aan de start. De sponsorloop was het hoogtepunt van het gloednieuwe Fiesta del Corazón.

Het parcours stond letterlijk onder water, maar met een portie creativiteit stippelde het comité een nieuwe ronde uit. "Het is de eerste keer dat we dit organiseren, dus we wilden het hoe dan ook laten doorgaan", vertelt Albrecht Torrekens.

Medaille

De sponsorloop werd een succes, want het bleef de hele zondagmiddag droog en in totaal namen een 150-tal sportievelingen deel, van de allerkleinsten, gelegenhedslopers tot de echte loopfanaten. Ook Bogdan Vanden Berghe kwam een rondje meelopen.

"De drie eersten krijgen een medaille, maar dat doet er niet toe, het is voor het plezier en we

lopen voor het goede doel", riep Albrecht door de microfoon.

"De stratenactie heeft de laatste jaren steeds minder succes en dus vonden we dat we met iets volledig nieuws voor de dag moesten komen. We wilden iets waarmee we een groot publiek konden aantrekken. We gingen naar scholen, verenigingen, de sportraad, enz.", legt Peter De Herde, voorzitter van het comité uit. Eén school deed mee, de Chiro verkocht hotdogs, de joggingclub werkte mee aan de organisatie, Ignace gaf uitleg over de campagne.

Campagneweek

Samen met de verkoop, de quiz, de rock en het Sint-Maartensvuur van het jeugdhuis heeft het comité haar campagneweek de nieuwe naam *Fiesta del Corazón* gegeven. "We hopen dat dit nog kan groeien en dat volgend jaar nog meer verenigingen op de kar springen. We willen dat dit een zinderende feestweek wordt dat leeft in heel de gemeente."

Bij de laatste ronde voor de 10 kilometer riep Albrecht alle supporters op om mee te lopen. Een feestelijke afsluiting van de *Fiesta del Corazón*.

MARJAN CAUWENBERG

Ook de allerkleinsten deden hun duit in het zakje voor het goede doel. FOTO LIEVEN DE VLAMINCK

FOTO BETTY BEK

"Heeft elke landbouwer zijn eigen tractor?"

Een druk programma voor Robert Mabala, directeur van de CNONGD in Congo, die voor de campagne twee weken bij ons te gast is. Hij vertelt over de situatie en problemen van de landbouw in zijn land en maakt kennis met de landbouw hier. Zo brengt hij een bezoek aan de groenteveiling in Sint-Katelijne-Waver en een tuindersbedrijf.

ZEKERE OPBRENGST

Luc Peeters, manager Externe Relaties van de Mechelse Veilingen leidde Robert rond. Die is erg onder de indruk. "Ik sta perplex van de manier waarop de producenten en de verkopers in dit bedrijf worden verenigd", zegt hij na afloop. "Wat begon als een coöperatieve is uitgegroeid tot een groot en modern bedrijf, dat is ongelooflijk!" Dat is ook zo, de coöperatieve vennootschap verenigt zo'n 2.500 tuinders en zorgt ervoor dat hun producten in de beste omstandigheden worden verkocht.

Alles gebeurt via grote computerschermen. Slechts een deel van de kopers is effectief in de zaal aanwezig, de meesten kopen hun producten online, van achter hun bureau. De producenten zijn zeker dat hun producten verkocht worden en dus zeker van de opbrengsten.

"Door samen te werken is veel mogelijk. Dat kunnen we in Congo ook proberen."

"Een hele andere aanpak dan in Congo, waar de boeren meestal zelf met hun producten naar de markt trekken en nooit zeker zijn of ze alles zullen kunnen verkopen. Er is geen kwaliteitscontrole, geen marktprijzen", vertelt Robert.

ENKELE IDEETJES VOOR CONGO

Het is ongelooflijk hoe de veiling is georganiseerd. 's Morgens wordt er geoogst, 's middags leveren de producenten hun producten af bij de veiling, die worden onmiddellijk gekeurd op kwaliteit, in de koe-ling gestoken, en de volgende ochtend verkocht. 's Middags zijn alle hallen opnieuw volledig leeg voor nieuwe producten. Voor de kopers staan de aangekochte producten gegarandeerd binnen de veertig minuten klaar.

Robert is ook getroffen door de grootte van de productie. "Dat er dagelijks een overschot is die gratis

naar de voedselbanken gaat of zelfs dient als voedsel voor de dieren, is bij ons ondenkbaar. Bij ons zijn de boeren al tevreden als ze genoeg voedsel hebben om hun familie te onderhouden.”

Hij is erg blij de realiteit en praktijk van hier te leren kennen. Het bezoek is dan ook een zeer waardevolle ervaring. “Hoewel zo’n organisatie bij ons natuurlijk niet voor morgen is, kan ik er zeker een aantal ideeën uit halen die in Congo wel haalbaar zijn. Ik heb gezien dat door samen te werken er veel mogelijk is.”

SCHEPEN EN TUINDER

Na het bezoek aan de veiling neemt Robert ook een kijkje bij een tuinbouwbedrijf. Ook hier valt hem op hoe goed die uitgerust is. Bert De Keyser verbouwt prei en kolen. “Heeft elke landbouwer hier zijn eigen tractor?”, vraagt Robert zich af. Hij vertelt hoe in heel Congo 600 tractors werden geschonken. De staat verdeelde die over het land, en gaf ze in beheer aan de parochies. Die kunnen de tractors verhuren aan de landbouwers. De huurprijzen zijn evenwel immens hoog. Geen enkele landbouwer maakt er gebruik van. De meeste tractors blijven dan ook grotendeels onbenut ...

Bert is naast landbouwer ook schepen in Sint-Katelijne-Waver. “Hij neemt dus niet alleen de beslissingen, maar draagt ook zelf bij aan zijn gemeenschap.”

En dan hoort Robert over de subsidies die landbouwers hier krijgen. “Het is duidelijk dat de staat hier de landbouw naar waarde schat, bij ons is dat zeker niet het geval. Nochtans is de landbouw erg belangrijk in mijn land.”

ROBERT VERTELT

’s Avonds sluit Robert een drukke dag af met een infoavond in Heist-op-den-Berg. Hij vertelde daar hoe het grootste deel van de bevolking in Congo moet overleven van de landbouw, maar niet de nodige middelen heeft. Het contrast met de organisatie van de landbouw en de vermarkting bij ons is immens. “De landbouwers in Congo zullen maar vooruit geraken als zowel de eigen overheid als de internationale gemeenschap meer investeren in de landbouw”, onderstreept Robert. En gelijk heeft hij. Zonder sterke ondersteuning van de overheid had de landbouw in ons land en in de Europese Gemeenschap nooit het huidige niveau gehaald.

MARJAN CAUWENBERG

BOVEN: Robert Magala, bezoeker uit Congo, kijkt aandachtig toe terwijl Luc Peeters van de veiling uitlegt welke groenten er allemaal verkocht worden en hoe dat in zijn werk gaat. FOTO BETTY BEX

“Het is duidelijk dat de staat hier de landbouw naar waarde schat, bij ons is dat zeker niet het geval.”

FOTO HADE VANHOUTTE

Een koe tegen de armoede

Jean Bosco Senyabatera uit Rwanda bracht een bezoek aan West-Vlaanderen. Net als Robert in Antwerpen had ook hij oren en ogen te kort in de veiling van Roeselare. Maar vooral het bezoek aan het veebedrijf van boer Martin Obin in Oudekapelle (Diksmuide) is hem bijgebleven.

In koud, winderig en nat weer, en uitgedost in een regenjas van 11.11.11, maken we onze opwachting in het melkveebedrijf van boer Martin, zijn vrouw en zoon. We krijgen er de typische zwart-witte koeien te zien, en proeven van de verse, frisse melk. “In Rwanda gaan we altijd zitten om melk te drinken, uit respect voor de koe waarvan we de melk krijgen. Melk is een heel belangrijk voedingsproduct voor onze kinderen, maar ook voor volwassenen”, vertelt Jean Bosco. “Daarom loopt nu ook een programma waarbij we het Rwandese koeienras dat maar weinig melk geeft, vermengen met Zuid-Afrikaanse rassen. Tegelijk werken we aan het project ‘één koe voor elke (arme) familie’. Koeien kunnen immers helpen om aan de armoede te ontsnappen.” Jean-Bosco volgt het hele bezoek met interesse, en leert dat ook bij ons de boerenstiel helemaal niet gemakkelijk is. Maar de grootste verrassing komt op het einde wanneer hij ziet dat het hele bedrijf gerund wordt door één gezin met maar drie mensen. Dat vindt hij helemaal ongelooflijk, maar ook mooi.

HADE VANHOUTTE

"Het Zuiden is **slachtoffer**, niet de oorzaak van de klimaatverandering"

Ze heeft last van de jetlag, maar dat belet haar niet om mij vlijmscherpe analyses te serveren. "De ontwikkelde landen moeten niet rond de pot draaien maar hun klimaatschuld aflossen." Met Lidy Nacpil van *Jubilee South* beschikt het Zuiden over een stevige pleitbezorgster van de verzuchtingen in het Zuiden.

FOTO BERT K

Lidy Nacpil coördineerde tot voor kort de internationale werking van *Jubilee South*, een netwerk van ngo's in het Zuiden. Nu concentreert ze zich alleen nog op Asia. Als geen ander kent ze de politiek van internationale financiële instellingen als de Wereldbank. Schuldenlast en de effecten ervan zijn immers de core business van *Jubilee South*. Met die ervaring sloot het netwerk zich een drietal jaar geleden aan bij de wereldwijde actie tegen de klimaatverandering.

Hoe kunnen meer mensen in het Zuiden toegang krijgen tot elektriciteit zonder een toename van de CO2-uitstoot?

Lidy Nacpil. De toegang tot energie is een basisrecht dat je niemand kan ontfeggen. In de landen van het Zuiden is er *energy poverty*. De energieproductie moet dus omhoog en wel op zo'n manier dat het betaalbaar blijft voor de gewone mensen.

Om de uitstoot binnen de perken te houden, is het absoluut nodig om dat te doen met hernieuwbare energie. En daar wringt het schoentje, want de ontwikkelde landen doen onvoldoende aan overdracht van technologie naar het Zuiden. Je botst daar op patentrechten, maar ook op een gebrek aan financiële middelen. Zonnepanelen blijven heel duur en dus voor velen onbereikbaar. Als de financiële engagementen van de ontwikkelde landen niet fors naar omhoog gaan, dan zal het aandeel van hernieuwbare energie beperkt blijven. De CO2-uitstoot in het Zuiden zal dus alleen maar toenemen.

Het is pervers om ons daarvoor met de vinger te wijzen. Met drie kwart van de bevolking veroorzaakt het Zuiden slechts een kwart van de uitstoot. Het is dus in de eerste plaats aan de ontwikkelde landen om hun aandeel te verminderen.

Hoe zit het met de klimaatschuld?

"Nog een nadenkertje voor je lezers", geeft Lidy Nacpil me op het einde van het interview mee. "Kennen ze het begrip *klimaatschuld*?" We testen het meteen uit. "We gaan ervan uit dat iedereen dezelfde rechten heeft op het gebruik van de capaciteiten van de aardbol. De mogelijkheid van de aarde om de CO2-uitstoot op te vangen is beperkt en berekend. Daar zit geen rek op. De geïndustrialiseerde landen verbruiken meer dan het deel waar ze recht op hebben en dat kan dus alleen maar ten koste van de rest van de wereldbevolking. Je kan dan niet gewoon zeggen: 'we gaan wat minderen'. De ontwikkelende landen moeten het onrechtmatig toegeëigende deel teruggeven én een schadevergoeding betalen. Dat is de *klimaatschuld*."

En nog een nadenkertje, om het af te leren: "Een belangrijk deel van de productie in het Zuiden gaat naar de consumenten in het Noorden. De uitstoot die voortkomt van de productie van die goederen kan je toch niet aan het Zuiden aanrekenen."

Welke rol speelt de Wereldbank in dit energiebeleid?

Lidy. Eén van de opdrachten van de Wereldbank is het terugdringen van de armoede. De WB beweert dat ze werkt aan het dichten van de *energy gap*, maar niets is minder waar. De gewone bevolking krijgt de kruimels van hun projecten die vooral gericht zijn op het ondersteunen van multinationals. Bovendien duwen ze de laatste tien jaar de regeringen naar de privatisering van de energiesector. In Indonesië en de Filipijnen is de privatisering compleet en de prijzen zijn alleen maar gestegen! Gevolg: nog minder mensen hebben toegang tot energie.

Bovendien ondersteunt de WB vooral grote projecten van de private sector met centrales op basis van fossiele brandstoffen zoals steenkool. Zo neemt de uitstoot alleen maar toe.

De Wereldbank wil haar energiepolitiek herzien. Hoe moet die er volgens jou uitzien?

Lidy. In het Zuiden willen de mensen vooral de Wereldbank weg. Ze willen dat die zich zo weinig mogelijk bemoeit. Deze instelling is zo gediscrediteerd dat we alleen een lijstje hebben van wat de WB *niet* zou mogen doen. Ze moet stoppen met de promotie van de privatisering, zowel van energie als van water, van alle diensten, stoppen met het financieren van centrales op basis van fossiele brandstof, en stoppen met het opleggen van politieke voorwaarden bij hun leningen, zoals de privatisering van essentiële diensten.

11.11.11-partner Walhi en Greenpeace voeren actie tegen het toenemend aantal steenkoolcentrales in Indonesië. De Wereldbank financiert deze vervuulende centrales maar werpt zich tegelijk op als beheerder van de klimaatfondsen. Rare combinatie!
FOTO GREENPEACE ZUIDOOST-AZIË

11.11.11 en de Wereldbank

Wat financiële instellingen als IMF en de Wereldbank zoal uitrusten gaat niet ongemerkt aan 11.11.11 voorbij. Beleidsmedewerker Pol Vandevoort zit er met zijn neus bovenop. Zo ook met de herziening van het energiebeleid van de Wereldbank.

“We werken samen in een informeel internationaal netwerk waar ook verschillende van onze partners in Latijns-Amerika en Azië deel van uitmaken. Daarmee proberen we invloed uit te oefenen op de beslissingen van de Raad van Bestuur, o.a. op basis van een ngo-voorstel. België neemt daar, door zijn stemmenaantal en als belangrijkste land in zijn kiesgroep, een prominente plaats in.”

Een ander heikel punt is het gebrek aan transparantie in de besluitvorming binnen IMF en Wereldbank. Als eerste stap probeert 11.11.11 te bereiken dat het standpunt van België binnen de Raad van Bestuur onderwerp uitmaakt van een maatschappelijke discussie, o.m. in het parlement.

Heeft de Wereldbank voor jou dan geen enkele rol te spelen in het opvangen van de klimaatwijzigingen?

Lidy. De WB speelde vroeger helemaal geen rol op het vlak van klimaatbeheer. Toen er sprake was van klimaatfondsen wierp de bank zich op als centrale beheerder ervan. Het hoort thuis bij een VN-instelling met een democratisch bestuur.

Wij vinden de WB niet betrouwbaar en ondemocratisch. Landen hebben er stemrecht in verhouding met hun financiële inbreng. Bovendien werkt de WB met leningen. Klimaatfondsen moeten geen leningen geven, want het gaat hier over compensatie en schadeloosstelling voor de aangerichte schade in het Zuiden. Als iemand je huis vernielt en je daarna een lening aanbiedt om het terug op te bouwen, ga je dat toch niet aanvaarden. Je zal een schadevergoeding eisen. Met de klimaatverandering is het niet anders.

“De CO2-uitstoot in het Zuiden zal toenemen, maar het is pervers ons daarvoor met de vinger te wijzen.”

LIDY NACPIL VAN JUBILEE SOUTH

EDDY MAES

- www.11.be/klimaat
- www.11.be/beleid
- www.jubileesouth.org

VROUWENKRACHT

tegen armoede en geweld

Meer dan 25.000 vrouwen uit de hele wereld trokken op 17 oktober zingend en dansend door de Oost-Congolese stad Bukavu. Het was de Wereldvrouwenmars van 2010.

VROUWEN SAMEN STERK

De Wereldvrouwenmars is een wereldwijd netwerk van vrouwen en vrouwenorganisaties die samen opkomen voor een betere wereld zonder armoede en geweld. Belangrijke waarden die ze koestert zijn wereldwijde solidariteit en gelijkheid tussen vrouwen en mannen. De organisaties van het netwerk zijn actief in 164 landen over de hele wereld. Eens in de vijf jaar komen ze bijeen voor een grote internationale vrouwenmars.

BUKAVU ALS SYMBOOL

Het was de derde Wereldvrouwenmars en nog nooit was de opkomst zo groot. In heel Bukavu hingen spandoeken over de Wereldvrouwenmars en slogans om het geweld tegen vrouwen te stoppen. Dat de vrouwen uit 42 landen hier bijeen kwamen, was niet toevallig. De regio is al jarenlang het centrum van aanhoudende conflicten en geweld. Veel vrouwen zijn slachtoffer van seksueel geweld. "Qua organisatie en veiligheid was deze keuze zeker niet evident", vertelt Gert Goorden van Wereldvrouwenmars België. "Toch was het een zeer moedig signaal van de Wereldvrouwenmars. Alles is zeer goed verlopen. We hebben fantastische dingen gerealiseerd!" Ook vanuit België was een delegatie van een dertigtal vrouwen aanwezig. Een meerderheid Congolese vrouwen die in ons land wonen. En ook een aantal uit vakbonden, vrouwenbewegingen en ngo's.

ONDERLINGE SOLIDARITEIT

Vrouwen uit heel Congo betaalden hun reis zelf. Sommigen stapten 80 kilometer ver, namen risico's, overwonnen angst om te komen getuigen over het geweld tegen hen en om de verkrachting van vrouwen aan de kaak te stellen. Ze namen deel aan de verschillende panelgesprekken over de thema's van de Wereldvrouwenmars. Ook hier was de belangstelling een pak groter dan verwacht. "Toch heeft iedereen echt naar elkaar geluisterd, en was er veel respect."

Voor de vrouwen uit Bukavu was de bijeenkomst erg belangrijk. "Zij hebben ons gehoord en hebben het belang gezien van wereldwijde solidariteit tussen vrouwen. Zij voelen zich door de mars gesterkt in hun strijd", zegt Gert Goorden.

MARJAN CAUWENBERG

FOTO VRONI LEMEIRE - WERELDVROUWENMARS BELGIË

- www.wereldvrouwenmars.be
- www.worldmarchofwomen.org